

C-87/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. február 19.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Bundesfinanzhof (Németország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. október 15.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

Hauptzollamt B

A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél:

XY

[omissis]

BUNDESFINANZHOF

VÉGZÉS

A

Hauptzollamt B

alperes és a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél

és

XY

felperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél

[omissis]

között importengedély hiánya miatt történő elkobzás tárgyában

folyamatban levő jogvitában a hetedik tanács

a 2019. október 15-i tárgyaláson a következő határozatot hozta:[eredeti 2. o.]

R e n d e l k e z ő r é s z

1. A bíróság előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti az Európai Unió Bírósága elé:

Úgy kell-e értelmezni a 2015/870 rendelettel módosított 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontját, hogy azon importőrnek, aki tokfajok (*Acipenseriformes spp.*) egyedileg megjelölt tárolóedényben lévő, több mint 125 gramm (a továbbiakban: g) össztömegű kaviárját tartja magánál, és erre vonatkozóan sem (re-)export dokumentumot, sem importengedélyt nem mutat be, legfeljebb 125 g kaviárt át kell engedni, amennyiben a behozatal nem a 865/2006 rendelet 57. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében megjelölt célokra szolgál?

Az e kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Az Unió vámterületére behozott példányok akkor is a 338/97 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében vett személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságok körébe tartoznak, ha az importőr a behozatal időpontjában úgy nyilatkozik, hogy e példányokat a behozatalt követően más személyeknek kívánja ajándékozni?

2. A bíróság az eljárást az Európai Unió Bíróságának az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tárgyában hozandó döntéséig felfüggeszti.

I n d o k o l á s

I.

- 1 2015 decemberében a felperes és a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél (a továbbiakban: felperes) az alpereshez és felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félhez (a továbbiakban: Hauptzollamt [fővámhivatal, Németország]) tartozó repülőtéri vámhivatalon keresztül utazott be az Unió vámterületére, és a „nincs elvámolnivaló” zöld folyosón haladt át. A felperes hat doboz, egyenként 50 grammos kaviárt (fekete beluga, *Huso huso*) tartott magánál. A Hauptzollamt a Bundesnaturschutzgesetz (szövetségi természetvédelmi törvény) ([omissis] a továbbiakban: BNatSchG [omissis]) 51. §-ának (2) bekezdése szerinti engedélyek hiánya miatt elkobozta a kaviárt.
- 2 Az ezt követően indított kereset részben eredményes volt. A Finanzgericht (pénzügyi bíróság, Németország) megállapította, hogy a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemtől szóló 338/97/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. december 1-jei

1320/2014/EU bizottsági rendelettel [omissis] módosított **[eredeti 3. o.]**, a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló, 1996. december 9-i 338/97/EK tanácsi rendelet B. melléklete kétségtelenül kiterjed a tok ikrájára, beleértve a tenyésztett példányok ikráját. A kaviár behozatalához ennél fogva importengedély szükséges, amely addig nem áll rendelkezésre. A felperes azonban két doboz kaviárt engedély nélkül behozhatott, mivel ezeket nem kereskedelmi célra kívánta használni, hanem a gyermekeinek kívánta ajándékozni, illetve maga kívánta elfogyasztani. A 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 865/2006/EK rendeletnek a vadon élő állat- és növényfajok kereskedelme tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. június 5-i (EU) 2015/870 bizottsági rendelettel [omissis] módosított, a vadon élő állat- és növényfajok számára kereskedelmük szabályozása által biztosított védelemről szóló 338/97/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2006. május 4-i 865/2006/EK bizottsági rendelet 57. cikkének (5) bekezdése esetében meghatározott mennyiségre vonatkozó mentességi rendelkezésről van szó, amely a nem kereskedelmi célból behozott kis mennyiségeket bizonyos feltételek mellett mentesíti az engedélykötelezettség alól. Nem indokolt, hogy a mennyiség túllépése esetén e korlátozott mentesített mennyiséget teljesen kizárják, ha az ügy körülményei alapján nincs kereskedelmi célú behozatalra utaló jel. Ennél fogva az elkobzás jogellenes annyiban, amennyiben a Hauptzollamt nem engedett át a felperesnek két doboz kaviárt.

- 3 A Hauptzollamt felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő ezen ítélet ellen. Álláspontja szerint a 865/2006 rendelet 57. cikkének (5) bekezdésében megjelölt mennyiség túllépése esetén a tokfajok kaviárjának teljes behozott mennyiségét el kell kobozni az importengedély hiánya miatt. Ettől eltekintve nincs személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságokról sem szó, ha a kaviárt ajándéknak szánják harmadik személyek részére.

II.

- 4 [az eljárás felfüggesztése] [omissis]
- 5 [az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megisméltése] [omissis] **[eredeti 4. o.]** [omissis]
- 6 [omissis]
- 7 [omissis]

III.

- 8 Az eljáró bírósági tanács álláspontja szerint a jelen ügyben a 338/97 rendelet és a 856/2006 rendelet (e két rendelet fent megjelölt változata) alkalmazandó. E rendelkezések értelmezése tekintetében olyan kétségek állnak fenn, amelyek relevánsak az ügy eldöntése szempontjából.

9 **Az alkalmazandó uniós jog:**

10 A 338/97 rendelet 2. cikkének b) pontja:

E rendelet alkalmazásában: „egyezmény”: Egyezmény a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről (Cites).

11 A 338/97 rendelet 2. cikkének j) pontja:

E rendelet alkalmazásában: „személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságok”: olyan, magánszemély tulajdonában lévő nem élő példányok vagy azok részei, illetve származékai, amelyek a magánszemély számára a szokványos tárgyak és javak részét jelentik vagy e célra szolgálnak.

12 A 338/97 rendelet 2. cikkének t) pontja:

E rendelet alkalmazásában: „példány”: az A–D. mellékletben felsorolt fajok bármely, élő vagy elhalt, állati vagy növényi egyede vagy ezek bármely része vagy származéka attól függetlenül, hogy ezek más árukban található-e vagy sem [...].

13 A 338/97 rendelet 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja:

A B. melléklet az a) pont alatt tartalmazza: **[eredeti 5. o.]**

14 az egyezmény II. függelékében felsorolt fajok közül azokat, amelyek az A. mellékletben nem szerepelnek, és amelyekre a tagállamok nem jelentettek be fenntartást.

15 A 338/97 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése:

A B. mellékletben felsorolt fajok egyedeinek a Közösség területére történő behozatalának feltétele a szükséges ellenőrzések elvégzése és a rendeltetési hely szerinti tagállam igazgatási hatósága által kiállított behozatali engedély előzetes bemutatása a behozatali vámhivatalban.

16 A 338/97 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének első mondata:

Személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságok

A 4. és 5. cikktől eltérve, az e cikkben foglalt előírásokat nem kell alkalmazni az A–D. mellékletekben felsorolt fajok nem élő példányaira, ezek részeire és származékaira, amennyiben azok olyan személyi és háztartáshoz tartozó ingóságok, amelyek Közösségbe történő behozatala, onnan történő kivitele vagy újrakivitele a Bizottság által meghatározott rendelkezésekkel összhangban történt.

A 338/97 rendelet melléklete:				
	A. melléklet	B. melléklet	C. melléklet	Köznapi név

[...]				
ACTINOPTERI				Sugarasúszój ú halak
ACIPENSERIFOR MES				TOKALAKÚ AK
		ACIPENSERIFOR MES spp. (II) (az A. mellékletben szereplő fajok kivételével)		Tokalakúak
[...]				

18 A 865/2006 rendelet 57. cikke

(1) A 338/97/EK rendelet 4. cikke alól való, az említett rendelet 7. cikkének (3) bekezdésében meghatározott eltéréseknek a személyi és háztartáshoz tartozó ingóságokra történő alkalmazása nem vonatkozhat azon példányokra, amelyeket kereskedelmi haszonszerzésre használnak, kereskedelmi célból eladnak vagy eladásra kínálnak, eladás céljából tartanak, eladásra felajánlanak vagy eladás céljából szállítanak. [...]

(2) [...]

(3) A személyi, illetve háztartáshoz tartozó ingóságok, beleértve a vadászati trófeákat, egy a Közösségben lakó személy által a Közösségbe első alkalommal történő behozatala esetében, amely a 338/97/EK rendelet B. mellékletében [eredeti 6. o.] felsorolt fajok példányait foglalja magában, nem kell bemutatni a vámnál az importengedélyt, amennyiben bemutatják egy exportengedély/re-export bizonyítvány eredeti példányát és annak egy másolatát.

(4) [...]

(5) A (3) és (4) bekezdésektől eltérve a 338/97/EK rendelet B. mellékletében felsorolt következő tételek Közösségbe történő behozatala vagy ismételt behozatala esetében nem szükséges bemutatni a (re-)export dokumentumot vagy az importengedélyt:

a) tokfajok (Acipenseriformes spp.) a 66. cikk (6) bekezdésével összhangban egyedileg megjelölt tárolóedényben lévő kaviárja esetében személyenként maximum 125 g tömegig; [...].

19 **Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora (a továbbiakban: Cites);**

20 Conf. 12.7 (Rev. CoP17) – Conservation of and trade in sturgeons and paddlefish
[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

2. Recommends, with regard to regulating trade in sturgeon products, that:

[...]

e) Parties consider the harmonization of their national legislation related to personal exemptions for caviar, to allow for the personal effects exemption under Article VII, paragraph 3, of the Convention and consider limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person;

[...]

Conf. 13.7 (Rev. CoP17) – Control of trade in personal and household effects

[...]

The conference of the parties to the convention

[...]

3. Agrees that parties shall:

a) [...]

b) not require export permits or re-export certificates, for personal or household effects which are dead specimens, parts or derivatives of Appendix-II species except:

[...]

(iv) for the following, where the quantity exceeds the specified limits:

- caviar of sturgeon species (*Acipenseriformes spp.*) – up to a maximum of 125 grams per person whereby the container has to be labelled in accordance [eredeti 7. o.] with Resolution Conf. 12.7 (Rev. CoP17);

[...]

21 Annex 1– Guidelines for interpretation of personal and household effects [...]

Definition of „personal und household effects”

8. Specimens must be personally owned or possessed for non-commercial purposes. This excludes use for commercial gain, sale, and display for commercial purposes, keeping for sale, offering for sale or transport for sale.

[...]

22 **Az alkalmazandó nemzeti jog:**

23 A BNatSchG 51. §-a (2) bekezdésének első mondata:

Amennyiben a vámhivatali ellenőrzés során megállapítják, hogy állatokat vagy növényeket az előírt engedélyek vagy egyéb dokumentumok nélkül hoznak be vagy visznek ki, ezen állatokat vagy növényeket a vámhatóság elkobozza.

IV.

24 Az ügy jogi értékelése az uniós jog szempontjából kétséges.

25 1. A Hauptzollamt felülvizsgálati kérelméről való döntés attól a kérdéstől függ, hogy a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontjában megjelölt mennyiség esetében mentességi korlátról vagy mentesített mennyiségről van-e szó. A mentességi korlátként való értelmezés esetén a Hauptzollamt jogosan kobozta el a felperes által behozott teljes mennyiségű, hat doboz kaviárt. Ha ezzel szemben mentesített mennyiségről van szó, akkor csak négy doboz kaviárt lehetne elkobozni. A többi két doboz, egyenként 50 g-os kaviárt át kellene engedni a felperesnek, amennyiben e tekintetben személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságokról van szó. A Hauptzollamt által szolgáltatott információk alapján a tagállamokban eltérően értelmezik a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontját.

26 a) A tokfajok (latinul *Acipenseriformes spp.*) a Cites II. melléklete szerint védettek (a 338/97 rendelet 2. cikkének b) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikke (2) bekezdésének a) pontja). Ennélfogva a tokfajok szerepelnek a 338/97 rendelet B. mellékletében. A védett példányok közé tartoznak a tenyésztett állatok és azok ikrái is (a 338/97 rendelet 2. cikkének t) pontja).

27 A 338/97 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerint a B. mellékletben felsorolt fajok egyedeinek a Közösség területére történő behozatalának feltétele főszabály szerint **[eredeti 8. o.]** a rendeltetési hely szerinti tagállam igazgatási hatósága által kiállított behozatali engedély bemutatása a behozatali vámhivatalban. A 338/97 rendelet 7. cikke (3) bekezdésének első mondata szerint azonban ez nem vonatkozik az A–D. mellékletekben felsorolt fajok nem élő példányaira, ezek részeire és származékaira, amennyiben azok olyan személyi és háztartáshoz tartozó ingóságok, amelyek Közösségbe történő behozatala a Bizottság által meghatározott rendelkezésekkel összhangban történt. Ennek alapján a Bizottság a 865/2006 rendelet 57. cikkében egyszerűsítéseket írt elő a dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség és az e kötelezettség alóli kivételek tekintetében. Ennek megfelelően a 865/2006 rendelet 57. cikke

(3) bekezdésének első albekezdésével összefüggésben értelmezett 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy tokfajok (latinul *Acipenseriformes* spp.) a 865/2006 rendelet 66. cikkének (6) bekezdésével összhangban egyedileg megjelölt tárolóedényben lévő kaviárjának behozatalához személyenként maximum 125 g tömegig nem szükséges a rendeltetési ország importengedélye, sem a származási országnak a 865/2006 rendelet 57. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett exportengedélye/re-export bizonyítványa, amennyiben egy a Közösségben lakó személy személyi, illetve háztartáshoz tartozó ingóságainak behozataláról van szó.

- 28 Amennyiben azonban a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerinti feltételek nem állnak fenn, és az importőr nem rendelkezik az ebben az esetben szükséges importengedéllyel vagy adott esetben a származási ország export dokumentumával, a vámhatóságnak a BNatSchG 51. §-a (2) bekezdésének első mondata szerint el kell koboznia a behozott kaviárt.
- 29 b) Az ügy értékelése szempontjából az bír jelentőséggel, hogy a felperes – mivel sem importengedéllyel, sem export dokumentummal nem rendelkezett – hivatkozhat-e a dokumentumok bemutatására vonatkozó kötelezettség alóli, a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerinti kivételre. Különösen az a kérdés merül fel, hogy milyen jogkövetkezményekkel jár, ha a behozott kaviár teljes mennyisége (a jelen ügyben tokfajok – latinul *Huso huso* – 300 g kaviárja) túllépi a személyenkénti 125 g mennyiséget.
- 30 aa) A kérdést előterjesztő bíróság arra az álláspontra hajlik, hogy a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontjában megjelölt mennyiség túllépése esetén a teljes behozott mennyiséget el kell kobozni.
- 31 Emellett szól a Cites, valamint a 338/97 rendelet és a 865/2006 rendelet célja, amely egyezmény és rendeletek a veszélyeztetett állat- és növényfajok védelmét szolgálják (lásd a 338/97 rendelet (1) és (2) preambulumbekzdését), mivel ilyen módon a rendelkezések betartása egyszerűen és hatékonyan biztosítható. Ezen értelmezéssel erősítik továbbá a dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség elvét, és biztosítják, hogy a dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség alóli kivétel **[eredeti 9. o.]** ténylegesen a kis mennyiségek behozatalára korlátozódjon. Amennyiben a kedvezményt csak akkor biztosítják, ha a maximális mennyiséget betartják vagy a szükséges dokumentumokat bemutatják, a behozatal során további bizonyítás nélkül eldönthető, hogy mellőzni kell-e az áru elkobzását. Ellenkező esetben annak eldöntése érdekében, hogy az áru egy részét a jogsértés ellenére át kell-e engedni a szabályokat be nem tartó személynek, bizonyítani kellene, hogy kizárt-e a kereskedelmi célú behozatal. Ha 125 g-nál nagyobb mennyiségű kaviár behozatala esetén egy részmennyiség elkobzását dokumentumok hiányában is mellőzni kellene, végső soron nagyobb mennyiségű kaviár behozatalával is – legalábbis részben – hasznot lehetne húzni az egyszerűsítésből.

- 32 A 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdése a) pontjának mentességi korlátként való megszorító értelmezése mellett szól az is, hogy a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontjában nem írták elő, hogy a megengedett 125 g mennyiségű kaviáron felül behozott mennyiséget vám fizetésével kompenzálják. A kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ez ellentétes lenne az említett jogalapok céljával is. Mentességi korlát esetén a 125 g-ot meghaladó mennyiségű kaviár importőre eleve nem számíthatna arra, hogy legalább egy részmennyiséget a szükséges dokumentumok bemutatása nélkül megtarthat.
- 33 A behozott áru dokumentum-bemutatói kötelezettség hatálya alá nem tartozó, valamint dokumentum-bemutatói kötelezettség hatálya alá tartozó és ezáltal elkobzandó részre történő lehetséges felosztása ellen szól ezenkívül, hogy a 125 g mennyiség „személyenként” értendő. A helyzet tehát nem hasonlít egy olyan csoportos küldemény esetéhez, amely több egyedi címzettnek szóló csomagokat tartalmaz, és amelynek tekintetében az Európai Unió Bírósága megengedte az elhanyagolható értékű küldeményekként történő kezelést, ha minden csomag legfeljebb 22 euró összértékű árut tartalmaz (lásd: a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 918/83/EGK rendelet módosításáról szóló, 1991. november 7-i 3357/91/EGK tanácsi rendelettel módosított, a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló, 1983. március 28-i 918/83/EGK tanácsi rendelet 27. cikkére vonatkozó, [2009. július 2-i Har Vaessen Douane Service ítélet, C-7/08, EU:C:2009:417] [omissis]).
- 34 A 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdése a) pontjának mentességi korlátként való megszorító értelmezése mellett szól továbbá a Cites Részleges Felek Konferenciája (CoP) által elfogadott 12.7 határozat 2. pontjának e) alpontja és az ott elfogadott 13.7 határozat 3. pontja b) alpontjának iv. pontja, amelyek szerint a személyes célokra vonatkozó kivételt személyenként legfeljebb 125 g mennyiségre **[eredeti 10. o.]** kell korlátozni („limiting this exemption to no more than 125 grams of caviar per person”).
- 35 bb) Mindazonáltal nem tűnik kizártnak a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdése a) pontjának olyan értelmezése, hogy e mennyiség túllépése esetén legalábbis 125 g kaviár – mint mentesített mennyiség – átengedhető az importőrnek. A Hauptzollamt által adott tájékoztatás szerint a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdése a) pontjának értelmezése és alkalmazása az Unió tagállamaiban nem egységes, ami tovább erősíti a kérdést előterjesztő bíróság kétségeit.
- 36 Sem e rendelkezés szövegéből, sem a CoP 12.7 és 13.7 határozatából nem állapítható meg egyértelműen, hogy a kaviár behozatala automatikusan összességében a dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozik, ha a 125 g-os mennyiséget túllépik. A 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontjában szereplőhöz hasonló megfogalmazások szerepelnek például az 1186/2009/EK rendelet (a továbbiakban: 1186/2009 rendelet) 23. cikkének (2) bekezdésében az elhanyagolható értékű küldeményekre vonatkozóan („[...] »elhanyagolható értékű áru«: olyan áru, amelynek tényleges

belső értéke küldeményenként nem haladja meg a 150 EUR összértéket”) és az 1186/2009 rendelet 27. cikkében a magánszemély által magánszemélynek küldött küldemények esetében irányadó mennyiségi határookra vonatkozóan („mennyiségi határok”). Az e rendelkezésekben meghatározott mennyiségeket azonban olyan mentesített mennyiségekként kezelik, amelyeket minden esetben át kell engedni az importőrnek.

- 37 Mentességi korlátként való értelmezése esetén a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja egyúttal büntető jelleggel bírna, ami legalábbis a rendelkezés szövegéből nem állapítható meg. A 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja csak azt szabályozza, hogy egy bizonyos mennyiségű kaviár behozatalához nem szükségesek dokumentumok. Ettől eltekintve a fajtavédelmi rendelkezések megsértése adott esetben büntetőjogi szankciókat vonhat maga után.
- 38 Ezenkívül legfeljebb 125 g mennyiségű kaviár behozatalát a Cites-ben és a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontjában nyilvánvalóan biztonságosnak tekintik a tokfajok fennmaradása szempontjából. Ezt a mennyiséget ugyanúgy betartják, ha eleve csak legfeljebb 125 g kaviárt hoznak be, és ha e mennyiség túllépése esetén 125 g kaviárt átengednek az importőrnek.
- 39 2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén a felülvizsgálati kérelemről való döntés attól függ továbbá, hogy a behozott példányok esetében akkor is a 338/97 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése értelmében vett személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságokról van-e szó, ha az importőr a behozatal időpontjában úgy nyilatkozik, hogy e példányokat a behozatalt követően **[eredeti 11. o.]** más személyeknek kívánja ajándékozni. Amennyiben ez a helyzet, a jelen ügyben két doboz, egyenként 50 g-os kaviárt át kellene engedni a felperesnek.
- 40 A 338/97 rendelet 2. cikke j) pontjának szövege – amely „a magánszemély” tárgyait és javait veszi figyelembe (angolul: „part of his normal goods and chattels”, franciául: „partie de ses biens et effets normaux”) – amellet szól, hogy valamely példány csak azzal a feltétellel minősül személyi vagy háztartáshoz tartozó ingóságnak, ha e példány az importőr személyes céljára szolgál.
- 41 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint egy behozott példány akkor is lehet személyi ingóság, ha azt az importőr a behozatalt követően más személyeknek kívánja ajándékozni (úgynevezett emlék- vagy ajándéktárgy), amennyiben nem állnak fenn kereskedelmi szándéokra utaló jelek.
- 42 A 338/97 rendelet 2. cikkének j) pontja különbséget tesz a „háztartáshoz tartozó ingóságok” és a „személyi ingóságok” fogalom között. A háztartáshoz tartozó ingóságoknak olyan ingóságok minősülhetnek, amelyek egy magánszemély életének személyes területéhez tartoznak, és amelyek rendeltetése, hogy tartósan e személy háztartásában maradjanak. Úgy tűnik, hogy a „személyi ingóság” ezzel szemben olyan ingóság, amely egy személy személyes szükségleteire szolgál, vagy amelynek ez a rendeltetése. Az e személy által történő használat vagy

elfogyasztás sem a 338/97 rendelet 2. cikkének j) pontja, sem a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerint nem feltétel. Az importőr belső szándékait sem említik a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontjában. Úgy tűnik tehát, hogy a „személyi ingóság” fogalom nem kapcsolódik szükségszerűen a példánynak az importőrnél maradásához.

- 43 A jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv [omissis] 8. cikke szerinti mentességi tényállással és az e tekintetben elfogadott, a Tabaksteuergesetz (a dohánytermékek adóztatásáról szóló törvény) 2007-ben hatályos változata 20. §-ának (1) bekezdésében szereplő nemzeti rendelkezéssel kapcsolatban az eljáró bírósági tanács megállapította, hogy a jövedékiadó-köteles termékeket akkor is a magánszemély vevő szükségletei céljából szerzik meg, ha azokat e vevő egy másik személlyel fennálló közeli személyes kapcsolat alapján e személynek kívánja ajándékozni. Ennélfogva az a személy is a saját szükségletét fedezi, aki saját elhatározásából ajándékot vásárol a családtagjainak. E személynek ugyanis olyan ráfordításai merülnek fel, amelyek nem állnak összefüggésben megbízási jogviszonnnyal, és amelyek tekintetében nem várható költségtérítés harmadik személytől [omissis] **[eredeti 12. o.]** [omissis].
- 44 Ugyanezen feltételek mellett a kérdést előterjesztő bíróság a jelen ügyben a felperes által behozott két doboz, egyenként 50 g-os kaviárt akkor is a felperes személyi ingóságának tekinti, ha a kaviár behozott összmenyiségének e részét a gyermekeinek kívánta ajándékozni, és már a behozatal során erre vonatkozó nyilatkozatot tett. A 865/2006 rendelet 57. cikkének (1) bekezdése értelmében vett kereskedelmi cél ebben az esetben nem állapítható meg.
- 45 Ez a következtetés nem ellentétes a CoP 13.7 határozata 1. mellékletének 8. pontjával sem, amely szerint a példányoknak személyes tulajdonban kell állniuk, vagy azokat nem kereskedelmi célból kell birtokolni. Miközben az első fordulat abból indul ki, hogy az importőr nem ajándékozta el a példányokat, hanem azokat maga megtartja, a második fordulat („possessed for non-commercial purposes”) tágabban van megfogalmazva, mivel a személyes cél nem kapcsolódik személyes birtokláshoz.
- 46 E jogi megfontolásoktól eltekintve a kérdést előterjesztő bíróság számára gyakorlati szempontból is aggályosnak tűnik, hogy kizárólag a kaviár elajándékozásának kinyilvánított szándéka alapján megtagadják a dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség alóli, a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdésének a) pontja szerinti mentességet. Az ilyen értelmezés felveti azt a kérdést, hogy hogyan vizsgálható felül megbízhatóan az importőr szándéka a vámkezelés keretében. Végző soron az ajándékozási szándékot kinyilvánító importőrt hátrányos helyzetbe hozzák azon importőrrel szemben, aki azt állítja, hogy a kaviárt magának kívánja megtartani, vagy egyáltalán nem tesz nyilatkozatot, mivel megtagadják tőle a dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség alóli mentességet. Ezenkívül a vámkezelés során először

kinyilvánított szándéktól a behozatalt követően el lehet állni. Végző soron nem érthető, hogy egyfelől miért lenne lehetséges 125 g kaviár behozatala dokumentumok hiányában is, ha az importőr a kaviárt maga fogyasztja el, vagy ha vele közeli kapcsolatban álló személyeket vendégül lát, miközben másfelől dokumentum bemutatására vonatkozó kötelezettség áll fenn akkor, ha az importőr a kaviárt a behozatalt követően e személyeknek szeretné ajándékozni.

- 47 A kérdést előterjesztő bíróságnak a 865/2006 rendelet 57. cikke (5) bekezdése a) pontjának értelmezése tekintetében fennálló kétségeit az is erősíti, hogy a Hauptzollamt által szolgáltatott információk alapján a tagállamok különböző választ adnak arra a kérdésre, hogy az ajándékként behozott termékek kezelhetők-e személyi ingóságként vagy háztartáshoz tartozó ingóságként.